



SOKOL SYDNEY LIMITED

ČLEN SVĚTOVÉHO SVAZU SOKOLSTVA

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086

ACN 000 378 736

Číslo 2

Ročník LXVII

Březen/Duben



2019

www.sokolsydney.com

Number 2

Volume LXVII

March/April

VĚSTNÍK

Dvuměsíčník Sokola Sydney

Redakční rada:

Jana Brožová a Výbor Sokola Sydney

Kontakt:

admin@sokolsydney.com

Slovo starosty

Za prvé bych rád popřál a poděkoval opakovaně zvolenému výboru Sokola do roku 2019. Náš směr a spolupráce v roce 2018 byly úspěšně sladěné, takže se těším na pokračování dobrých výsledků v příštích 12 měsících.

Naší největší překážkou byla oprava nouzových schodů v zadní části budovy, protože byly v dezolátním stavu a téměř neopravitelné. Předchozí odhady oprav vzrostly přes \$80 000 za kompletní náhradu. Zvážili jsme řadu různých možností, ale náklady na opravy se stále pohybovaly kolem \$40 000.

Záchrana přišla od Vaška Nováka a Františka Matouška, kteří nabídli svůj čas a odborné znalosti k opravě. S radostí mohu říci, že tito chlapi s pomocí několika sportovních členů Sokola dosáhli výsledku nad naše očekávání a naše Požární Bezpečnost byla obnovena a předložena Northern Beaches Council za cenu zhruba jedné desetiny původního ocenění.

Děkuji Vám všem za skvělou práci.

Rost'a Zachariáš

Starosta

OBSAH

Žalov	6
Zpráva z AGM	6
Poděkování za dary Sokolu	7
Velikonoční oslava	8
Chans_in_the_van	11
Hora Říp a ULURU	14
Buš a erotika	15
Hádanky	17

Uzávěrka příštího čísla
je 20. 6. 2019.

Posílejte Vaše články a
podněty redakci.



VĚSTNÍK

Žalov.



Po zrádné dlouhé nemoci nás 26. února 2019 navždy opustila ANIČKA CEDIDLOVA v nedožitých 80 letech.

Naposledy Anička navštívila Sokol na posledních Vepřových Hodech.



RIP Anička



Zpráva z AGM 2019 – 68. setkání

- Schůze proběhla za přítomnosti 22 členů.
- Committee pro sčítání hlasů: Jiří Dobrovský a Marcela Dobrovská
- Committee: Ramon Chvojka
- Pronájem Sokolovny:
 1. Chantal – gymnastika
 2. Robert Hapl – fotbal
 3. Jarda Krejčík – nohejbal
 4. Fernand Konrath – fotbal
 5. Mirek Farský – tancování
 6. Marta Nováková – volejbal
 7. Ernesto – fotbal
 8. Priscyla – hokej
- Volba nového výboru:

R. Zachariáš, V. Novák, I. Mašek, Y. Austerová, D. Friml, M. Novák, M. Farský, J. Holická, E. Čermák, M. Planeta

**Poděkování za dary Sokolu****V březnu a dubnu 2019 jsme obdrželi Dary:**

	Na Údržbu Sokolské budovy	Na výtisk Věstníku
Bures Oldrich		25
Chvojka Ramon	50	
Gajdosik Marta	25	
Hanzal Otakar	25	
Hartman Karel	25	
Horak Miroslav	25	
Hosak Jitka		25
Hurtak Josef	25	
Jelinek Jiří	20	
Kratochvíl Marie	15	15
Machova Eva		25
Martinek Zdenek	30	30
Necas Marcela		15
Niemczyk Pavel	50	
Procházka Jarda		25
Rich J		10
Skopek Milan	50	25
Toman Richard	25	25
Tuma Miroslav	25	
Vnenk Libuše	25	
Wellink Jarka		20

Děkujeme Vám za tyto příspěvky!

Na březnové schůzi výboru Sokola nás velice překvapila zpráva, která dorazila do Sokola poštou. Právník dlouhodobé členky Sokola Mileny Šetelíkové nás kontaktoval, aby nás informoval o štědrém daru, který učinila ve prospěch naší organizace. Rádi bychom tak krátce Milenu představili a tímto srdečně poděkovali za to, že na Sokol myslela.

Paní Milena Šetelíková se narodila v roce 1922. Cesta za svobodou v letech

padesátých začíná novou kapitolu v životě Mileny a jejího manžela Dimitrije v Sydney. Dimitrij byl synem známého českého malíře Jaroslava Šetelíka a prvním uznávaným restaurátorem v Austrálii. Milena a Dimitrij svou novou zemi milovali a věnovali se plně jejímu životu kulturnímu a také životu v krajaňských organizacích, navštěvovali Sokol a zajímali se o jeho vzrůst. Milena pracovala po dlouhá léta jako účetní u firmy Parker, byla členkou of The Dame Joan Sutherland Society a přispívala svou



VĚSTNÍK

práci zde k vysílání mladých pěveckých talentu do Evropy na zkušenou. Cardinal Freeman Retirement a později Rossmore Lodge jsou posledními místy pobytu Mileny. Těšila se zde návštěvám mnoha přátel a překvapovala je znalostí z historie své

rodné země a v neposlední řadě i historii Austrálie, již milovala do konce svého dlouhého života.

ČLENSKÉ PŘÍSPĚVKY

Příspěvky 2019	\$ 25.00
Příspěvky 2018 (pokud jste zapomněli zaplatit)	\$ 25.00

Sokol pro děti – fotoreportáž

VELIKONOČNÍ OSLAVA

Text redakce; fotografie Matěj Brož

V neděli 7. dubna proběhla v prostorech Sokola velikonoční akce pro rodiny s přeškolními dětmi. Podařilo se přilákat více než 40 dospělých a dětí se v Sokole po dlouhé době sešlo také hodně.

Od 9.30 ráno probíhala volná zábava dětí, kdy mohli využít hračky a náradí z mini gymnastics. Potom byla na programu svačina, ale protože má každý hlad jindy, tak se milé děti krmily už v průběhu volného programu.

Vyvrcholením dopoledne pak bylo Easter egg hunt. Děti se moc těšily a nemohli se

dočkat, až je vpustíme do tělocvičny sbírat vajíčka. Radost malých dětí nám trochu pošramotili starší účastníci (školáci), kteří jako vítr proběhli tělocvičnu a vajíčka mladším dětem vysbírali. Sice jsme pak ještě vajíčka dokoupili, ale už to pro děti nebyl takový zážitek. Aspoň bylo o čem diskutovat a pro příští rok máme podnět pro zlepšení, jak lépe zvládnout různé věkové kategorie dětských účastníků.

Podívejte se na fotky z akce a příští rok se těšíme na podobnou účast rodin.



VĚSTNÍK



Přípravy v kuchyni začínají po 7.00 ráno



Účastníci se pomalu schází od 9.30



Za chvíli je ale tělocvična plná



Dopolední káva a čekání na Egg hunt



Hledání vajíček bylo hodně rychlé



VĚSTNÍK



Úspěšný lovec čokolád



Kreativní dílnička



Volná zábava



Představení mini gymnastics



#Chans_in_the_van

Rozhovor s Janou a Michalem

Členové Sokola žijící mimo Sydney

Ahoj Jani, Michale a Tome. Díky za souhlas s rozhovorem o vás a vaší cestě po Austrálii. Chtěla bych čtenářům Věstníku přestavit, co zažíváte na cestě, co to obnášelo vyjet a jak si to užíváte. Možná to někoho inspiruje se taky vydat na cestu..



Můžete nám říct krátce něco o sobě, co jste v Sydney dělali, než jste se vydali na cestu po Austrálii?

Jana: Krátce jsme v Sydney bydleli téměř 10 let ☺. Začínali jsme (poměrně klasicky) na studentských vízech. Pak se nám podařila plná pracovní víza. Pracovala jsem jako office manažerka pro dvě neziskové organizace – Oxfam, pak Justice Connect. Poslední tři roky jsem byla doma s Tomem.

Michal: Je mi 37, v AU jsem 10 let, v Sydney jsem dělal výškové práce skoro 7 let, poslední 3 roky je dělám v dolech ve WA.

Co bylo impulsem pro to odjet?

Michal: Než se narodil Tom, hodně jsme cestovali od Uluru na východ, čili zbýval, a zatím pořád zbývá, západ a sever. Vždy mě lákalo si to tam projet. Zároveň mě už nebavil život v Sydney, takže naše cesta je dobrý způsob, jak najít místo, kam bych se rád přestěhoval. I moje práce byla jedním z impulzů. Bez ní bychom více méně nebyli schopni takhle cestovat. Je velmi flexibilní (můžu si vzít volno, jak dlouho potřebujeme), a když je potřeba, můžu si 'zaletět' do WA na týden a přivydělat si. Takže máme stálý přísun financí. I když samozřejmě ne takový, jako před cestováním.

Jana: Iniciátorem výletu byl Michal. Už delší dobu mě tak nějak přemlouval. Až jsem si řekla, že to bude asi nejlepší řešení. V dlouhodobé perspektivě pro nás nebylo Sydney udržitelné. Navíc Michal lítal do práce většinou do WA. Pro mě byla pro 3 letech doma potřeba nějaká změna – najít práci, další potomek nebo cesty. Tak to prozatím vyhrálo cestování ☺.

Máte nějaký plán cesty?

Michal: Plán je držet krok s teplem ☺ Teď jedeme na západ a brzy zamíříme na sever, kde zima není tak chladná.

Jana: Plán cesty se tvoří tak nějak za chodu. Michal chtěl objet celou Australii, já tomu až tak nakloněná nebyla ☺. Odjeli jsme ze Sydney později, než jsme původně plánovali, musíme tak cestu řídit podle počasí. Začíná přituhovat, rozhodli jsme se, že po SA budeme pomalu směřovat na severo-západ WA, pak podél WA pobřeží na jih. Časově to omezené nemáme,



zaleží, jak dlouho nám to půjde a samozřejmě jak budou finance.

Kde zrovna jste a co tam děláte?

Jana: Momentálně jsme v SA, freecamp u Shingle Beach, cca. 35km od Whyalla. Po téměř třech měsících na cestě jsme poprvé zůstali na jednom místě delší dobu než jen pár nocí. Jsme tu už týden a ještě asi týden zůstaneme. Neděláme nic ☺ Ne, máme to jako takovou servisní zastávku. Michal dělá pár věcí kolem auta/karavanu, já něco rovnám v karavanu. Nabíráme sílu na další cestu ☺. O víkendu se chystáme na Uearth Festival do Whyalla – trochu kultury je potřeba!

Michal: Point Lowly, Eyre Peninsula, SA. Zakotvili jsme tu ve free campu na cca 2 týdny, abychom tu přečkali school holidays. Co děláme? Doděláváme věci na autě a karavanu, chodíme na ryby a kraby, koupat se, hrajeme si s Tomem, píšeme do časopisu ;) byli jsme v nedalekém městečku Whyalla v museu a chystáme se tam opět tento víkend na festival.

Dosavadní nejzajímavější zážitek?

Michal: Zajímavých je spousta, ale jeden z nedávných je delfín, který připlul k molu, po kterém jsme se procházeli, a čekal, kdo mu co hodí. Byl na dosah ruky, vykukoval z vody a chvíli čekal, než zjistil, že z nás nic nekápne. Dlouho jsem delfína takhle zblízka neviděl.

Jana: Asi setkání s delfínem tady ve Whyalla – divoká delfínice s mládětem si nás prohlížela na vzdálenost asi 30cm. Netušila jsem, že delfíni mají tak upřený pohled!

A jinak všechna setkání se se zvířaty ve volné přírodě je vždycky zajímavý. Teď bylo dost teplo a klokani k nám chodili v noci pít vodu z kyblíku, co jsme jim připravili.

A co Tomův nejlepší zážitek?

Jana: Tom si užívá chození do muzeí – australská muzea jsou poměrně dost interaktivní, takže to baví i tříletý prcky. Moc se mu líbilo Maritime Museum právě tady ve Whyalla, pak Whale Museum ve Victor Harbor a South Australian Museum v Adelaide mělo taky úspěch.

Michal: Tom na zážitky není moc náročný a většinou si pomatuje jen ty z posledního dne. Často je to jízda na kole, hraní na hřišti, koupání, nebo onen delfín.



Jak si cestu užívá Tom?

Michal: Myslíme si, že užívá, i když se mu často stýská po kamarádech v Sydney nebo babičkách v ČR.

Jana: Říká, že se mu cestování líbí ☺ Asi už si zvyknul. Ví, že karavan je teď jeho doma. Moc mu teda chybí jeho kamarádka Mia z Manly. Byli na sebe dost navázaný. Často o ní mluví. A pak mu chybí babičky a dědové...

Jinak se vždycky ptá, kam zase pojedeme ☺

**Zažíváte občas nějaké komplikace na cestě?**

Jana: Ťuk, ťuk, ťuk – zatím se to obešlo bez



velkých dramat. Ale to je taky díky tomu, že Michal umí spoustu věcí opravit. Jako třeba výměna brzd na karavanu po asi měsíci na cestě byla dost zásadní věc. Naštěstí se celá výměna odehrála u známých kousek od Melbourne. Ty jsme přijeli pozdravit jen na jednu noc a zůstali tam skoro týden, než Michal sehnal nový díly a celý to vyměnil. Navíc byly ten týden děsný vedra. Ale mohli jsme se koupat v bazénu a večeřet v klimatizovaném domě, takže dobrý ☺.

Michal: Zatím žádné zásadní.

Chcete něco vzkázat čtenářům?

Michal: Cestujte, co můžete. Země je to krásná, velká, spousta nádherných míst. Nemáte-li děti, dá se cestovat s málem a za málo peněz. Všude je spousta free campů, pitná voda zdarma, kolem

pobřeží se i vysprchujete. A zážitky budete mít na celý život.

Jana: Nebojte se a jděte do toho ☺. Chce se to teda trochu obrnit, příprava na takový výlet chvíli trvá. My se rozhodli pořídit si karavan už minulý rok v únoru, vyrazili jsme ale až letos v lednu. Najít ten správný a pak ho upravit k vašim potřebám může chvíli trvat. Nicméně musím přiznat, že i přesto, že to byl dost náročný rok – měli jsme hodně přesunů (včetně návštěvy Čech), loučení a hlavně smrsknout se z two-bedromms plus garáž do karavanu je opravdu velký minimalistický kousek! - to stojí za to. Co se materiální stránky týče, nechybí nám vůbec nic. Po té citové si trochu stýskám po rodině, kamarádech...Michal to zvládá líp, tak se to nějak vyvažuje ☺.



Díky moc za vaše odpovědi, inspiraci a přeju vám šťastnou cestu a parádní zážitky!



Příspěvky čtenářů

Viděl jsem hory plné ledu, však zpívat o nich nedovedu,
jiskřily dálky nad hlavami jak bledě modré drahokamy.
Jímala závrať při pohledu, zpívat však o nich nedovedu.

Když ale vidím na obzoru uprostřed kraje nízkou horu
na nebi mráček běloskvoucí – přestane srdce chvíli
tlouci...

/úryvek z básně Jaroslava Seiferta /

Všichni si pamatujeme báseň Jaroslava Seiferta, která
patřila do povinné četby a opěvovala historickou horu
Říp. Austrálie má také svojí "Horu Říp". Jmenuje se
ULURU.

Uluru – dřívější název Ayers Rock - je nejvíce známý přírodní útvar ve středu Austrálie. Rozkládá se západně od Simpson Desert a přibližně 335 km jihozápadně od Alice Spring letíte-li letadlem a 463km jedete-li autem. Monolit je 3.6 km dlouhý, 1.9 km široký a po obvodu měří 9.4 km. Výstup na jeho vrchol činí asi 1.6 km. Pokud jste neměli příležitost se na Uluru vyšplhat dřívě, pravděpodobně už to štěstí mít nebudete. Posvátná hora bude brzy uzavřena pro výstup jednotlivců i turistických skupin. Tento fakt však neubírá na její



Hora Říp



Posvátná hora ULURU



VĚSTNÍK

kráse a mohutnosti, kolem vede pěší stezka, a když si jí projdete, nebudete litovat.

Jiří měl to štěstí, že na horu vyběhl před dvěma lety v poměrně rekordním čase, zatímco já jsem dala přednost pochodu po obvodu.

Budete-li mít možnost, nenechte si ujít krásný zážitek!



Snímky z výstupu na Uluru – Foto: Jirka a Marcela Dobrovských

Buš a erotika.

George Švehla 12/4/2019

Ne, zde se nedočtete, že se už i v buši otevírají erotické salóny a nebo, že sexuální pracovnice rozšiřují svoje služby do panenské přírody. Avšak jeden nikdy neví...

Australský buš je pro oko Evropana a nebo i Severo-Američana přinejmenším podivný. Tvary stromů, převážně akácií a eukalyptů, jsou jako z jiné planety. Australská jména pro tyto stromy jsou vtipně výstižná a navíc nezatěžují mozkové závity nad nežádoucí míru. Všem eukalyptům a nebo česky blahovičnickům se tu hovorově říká „gums“ a akácie se globálně jmenují „wattles“. Těchto tu roste kolem šesti set druhů a „gums“ je něco přes 500 druhů. Rostou skoro ve všech ekosystémech. Některé „gums“ mají podobnou vlastnost jako hadi. Když je příznivě, tedy tady mezi klokany dostatek vláhy, a takový strom roste, tak je mu za nějakou dobu kůra malá. Povrchová vrstva kůry popraská a začne se loupat. A tak pod těmito stromy je kůry jako nastláno. Podobně se loupou i po požáru buše, kdy ohořelý povrch kůry co ochránil strom od plamenů odpadáva ve velkých kusech. Tyto stromy mívají kůru až 3 cm tlustou a skládá se z několika vrstev. A čím blíže



VĚSTNÍK

k dřevině stromu, tím je porézní kůra více nasycena mízou a nebo pryskyřicí. U některých se dá tekutina vymačkávat jako z houby.

Protože některé „wattles“ se od sebe liší jako vrba od lípy a s „gums“ to není jiné, tak jednotlivé druhy dostaly trefné přívlastky.

Cootamundra Wattle, tento roste v okolí městečka Cootamundra.

Fringed Wattle, má listy jen 2 – 5 mm široké a 5 cm dlouhé.

Golden Wattle, v květu je doslova obalen „zlatými“ květy a navíc je florálním symbolem Austrálie.

Silver Wattle, má šedozelenou kůru se „stříbrnými“ fleky.

Blue Gum, má šedomodrou kůru.

Grey Gum, má šedou a tmavošedou kůru, která se loupe ve velkých kusech.

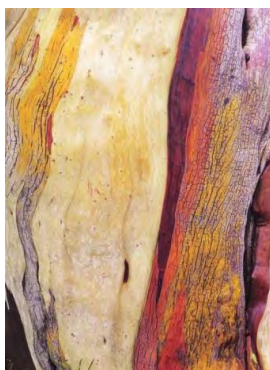
Ghost Gum, má světle šedou hladkou kůru.

Scribbly Gum, má šedou kůru, loupající se v kouscích a povrch má jakoby „počmáraný“, jinak to ovšem jsou stopy po larvách co žijí pod kůrou a které jsou po oloupaní vidět na povrchu.

Snow Gum roste ve Sněžných horách, listy ani v zimě neshazuje a proti mrazu v nich má nemrznoucí směs.

Red Gum, má starou kůru růžovou až oranžovo-hnědou. Po oloupaní je kůra tmavě žlutá. Na kmeni má bizarní výrůstky, které někdy mohou pánům navodit i erotické myšlenky.

Takže teď už víte, proč chodím s naším čoklem Maxem denně na procházku bušem. Okukuju tam kmeny Red Gums a marně vzpomínám která to byla dívčina co měla podobně lepé tvary.





Hádanky

Test Vašich všeobecných znalostí od Jitky Hosák.

1. Jak se jmenuje závaží na provázku, kterým se měří svislost a hloubka?
2. Každá jahoda má průměrně 200 semínek. Co je neobvyklého na těchto semínkách?
3. Kterí profesionální tenisté drží ve Wimbledonu největší počet titulů v kategorii jednodotlivců?
4. Ve kterém evropském státě byla poprvé vypěstovaná mrkev, kterou dnes běžně používáme?
5. Který první pilot přeletěl bez jediného přistání Atlantický Oceán jako jednotlivec?
6. Který stát vydal v roce 2010 ke 45ti letému výročí nezávislosti obdélníkový peníz?
7. Která zemská pevnina byla jako poslední zalidněná?
8. Který jedinec z čeledi savců neskáče?
9. Který z lidských orgánů od narození nezmění velikost?
10. Který maličký stát vyhlásil Němcům válku v roce 1914, přestože jeho armáda se skládala pouze z deseti dobrovolníků?
11. Když má někdo titul "Docent", jaké je jeho zaměstnání?
12. Který velice populární předmět vynalezl Lazslo Biro v roce 1938?

1. Olovnice, 2. Jahoda je jediná rostlina, která má semena na povrchu, 3. Roger Federer a Pete Sampras, 4. V Holandsku, 5. Charles Lindbergh, 6. Singapore, 7. Nový Zeland, 8. Slon, 9. Oči, 10. Andorra, 11. Je vysokokoškolický učitel, ale ne ještě profesor, nebo je průvodce v umělecké galerii nebo v muzeu, 12. Propisovací pero.